763/07

Den 22. januar 2007 blev i sag nr. 68.705:

xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Skandia Danmark
Stamholmen 151
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Skandia Danmark, klager ved sit fagforbund over selskabets afvisning af at udbetale invalidepension samt yde præmiefritagelse ved tab af erhvervsevne.

Selskabet har afvist at udbetale invalidepension og yde præmiefritagelse i november og december 2005 med henvisning til, at selskabet ikke finder, at den generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad.

Den tegnede forsikring yder dækning, såfremt erhvervsevnen grundet sygdom eller ulykke nedsættes til 1/3 eller mindre.

Klageren er født i 1956 og har syv års skolegang. Han har i mange år arbejdet som betonstøber. Arbejdet blev udført på akkord.

Klageren oplevede et stigende arbejdspres og havde for højt blodtryk, som efterfølgende blev behandlet medicinsk. Klageren har erkendt, at han i kortere, belastende perioder ligeledes har haft et overforbrug af alkohol.

Speciallæge i psykiatri, overlæge C.R. har i erklæring til K. kommunes social- og sundhedsforvaltning den 31/7 2004 anført:

"C.F. har ikke haft længerevarende alkoholforbrug/-misbrug, men har dog i perioder haft korterevarende, symptomatisk overforbrug af alkohol.

C.F. udviklede i efteråret 2003 tiltagende depressive og anxiøse symptomer efter længere periode, hvor han havde oplevet modstand i forhold til kollegerne på arbejdspladsen.

C.F. har nu gennem 2 mdr. modtaget antidepressiv behandling med Akarin, hvilket vurderes at have mindsket symptomerne. C.F. har dog i samme periode indledt et overforbrug af alkohol. Jeg vurderer, at C.F. rummer lettere restdepressive symptomer, hvor symptomerne er koncentreret omkring asteni og agofobisk angst.

...

Jeg forventer, at C.F. må kunne genvinde fuld erhvervsevne i løbet af 3 mdr., forudsat at han mødes med tolerance og fleksibilitet på arbejdspladsen, samt at han ophører med alkoholforbruget."

Speciallæge A.G.M. har i erklæring til K. Kommunes Jobcenter i skrivelse af 9/9 2005 bl.a. anført:

"Pt. har længerevarende været delvist sygemeldt. Har på arbejdspladsen fungeret som altmuligmand. Måtte omplaceres p.g.a. de umiddelbare psykiske problemer. Laver fortsat mange fejl og må kontrolleres. Derhjemme fungerer han ganske anderledes end tidligere og kan fortsat 'bruge en hel eftermiddag på at slå græsplænen', hvor det tidligere tog ham 20 minutter.

Må sove midt på dagen, nattesøvnen fortsat noget afbrudt.

Generelt er pt. hæmmet af rastløshed og uro, bliver let distræt, forvirret og desorientere.

Pt. er fortsat i behandling i V.-regi og er særdeles tilfreds med samtalerne der. Anvender aktuelt angiveligtvis ca. 2-3 øl pr. dag.

Selv om man må formode at pt.s stemningsmæssige tilstand nok vil kunne bedres noget inden for de næste 6 til 12 mdr. er det indtrykket, at pt. i betydelig grad varigt vil være begrænset af neurastheniforme symptomer og kognitive forstyrrelser som til dels må formodes at være følgetilstand til langvarig stressbetinget depression, samt

grundlæggende personlighedsmæssige forhold og muligvis et vist alkoholoverforbrug tidligere."

Grundet anmodning om genoptagelse af præmiefritagelsen og udbetaling af invalidepension har selskabet igen foranlediget klageren undersøgt af speciallæge i psykiatri C.R., der i erklæring af 15/11 2005 bl.a. har anført:

"C.F. har imidlertid ikke oplevet nogen betydende bedring. Han har været tilbudt fortsat beskæftigelse på S. med vilkår om betydeligt reduceret timetal. C.F. har dog ikke magtet beskæftigelse i et sådant omfang, at denne foranstaltning kunne opretholdes. C.F. er derfor meddelt afskedigelse fra S., og han er netop blevet sygemeldt fra kommunal arbejdsprøvning, således at han aktuelt modtager syge-/dagpenge.

...

Jeg kan ikke pege på yderligere relevante behandlingsforslag, idet C.F. naturligvis bør fortsætte behandlingskontakten til den praktiserende psykiater. C.F. bør desuden naturligvis fortsætte i det kommunale funktionsafklaringsforløb. C.F. fremtræder imidlertid fortsat belastet af anxiøst og depressivt farvede symptomer med astenisk præg, hvor han oplever generelt trætbarhed og belastningsfølsomhed. Han er endvidere præget af reduceret selvtillid og generelt negative forventninger til egen formåen. Situationen har nu bestået igennem meget lang tid, og det forekommer ikke realistisk nu at anføre, at C.F. inden for en kortere tidshorisont vil genvinde nogen selvforsørgende position. C.F. må vurderes langvarigt at have behov for betydelige skånehensyn i forhold til deltagelse i arbejdsprøvning og aktivering. C.F. vil ikke kunne magte tungt fysisk arbejde, og han vil alene kunne placeres i arbejdssammenhænge, hvor han kun vil blive stillet over for små krav i forhold til interpersonel funktionsevne."

Over for nævnet har klageren ved sit fagforbund ved klage 30/1 2006 nedlagt påstand om udbetaling af invalidepension samt præmiefritagelse for november og december 2005, idet han var helt sygemeldt i disse 2 måneder. Til støtte for påstanden er bl.a. anført:

"Har været sygemeldt siden 20/10-03 med mindre afbrydelser. Fleksjob pr. 1/1-06, arbejder 3 1/2 t. dgl. Mit helbred er forværret i forhold til de oplysninger Skandia har brugt."

Selskabet har over for nævnet ved dets advokat i skrivelse af 20/2 2006 fastholdt sin afgørelse. Advokaten har til støtte herfor bl.a. anført:

"Ved den aktuelle vurdering ([15/11 2005] erklæringens side 3) fremtræder klager klar og orienteret. Han fremtræder ikke tydeligt deprimeret, og frembyder således ikke melankoliforme symptomer. Det fremgår af erklæringen, at der er få objektive fund, og diagnoserne i erklæringen angives som uspecificeret depressiv enkelt episode, aktuelt lettere restdepressiv symptomer, asteni (træthed) og uspecificeret belastningsreaktion. Der er således intet i erklæringen, der dokumenterer, at klagers generelle erhvervsevne skulle være nedsat til 1/3 eller mindre.

...

Klager burde kunne varetage et job på mere end 1/3 tid, hvilket klager da også gennem hele sygeforløbet har bevist at han kan med en gennemsnitlig daglig arbejdstid på 3 1/2 time.

Det forhold, at klager i sin klage til ankenævnet, angiver, at han pr. 1. januar 2006 er blevet tilkendt fleksjob med en daglig arbejdstid på 3 1/2 ændrer ikke på Skandias vurdering, men bestyrker kun at klageres generelle erhvervsevne ikke er nedsat til 1/3 eller mindre."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**§ 12.** a. Invaliderentens indtræden.

Ret til invaliderenteydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at dette skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til udbetaling af invaliderenteydelse og/eller præmiefritagelse, anses at foreligge, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til

hans nuværende tilstand, hans uddannelse eller tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og køn."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen - herunder lægelige og kommunale akter - finder nævnet, at klageren ved en arbejdsindsats i sit nuværende fleksjob på 3 1/2 time dagligt må antages at have mistet en væsentligt del af sin erhvervsevne, men nævnet finder det betænkeligt at fastslå, at klageren har lidt et erhvervsevnetab på mere end 2/3, hvorfor selskabets afgørelse ikke kan kritiseres.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann